Matrimonis de conveniència al govern de Figueres

CiU i PSC es van acostar primer al PP i ara, en un gir inesperat, pacten amb l'esquerra



L´escenificació de l´acord que es va fer la setmana passada.

Figueres ha estat de sempre una ciutat de pacte. Exceptuant l'excepcional i exultant majoria absoluta del 2011, ha hagut de recórrer sempre a coalicions per poder governar. I aquest mandat no n'és cap excepció. CiU, guanyador dels darrers comicis, no va tardar a pactar amb un més que disposat PSC gairebé la mateixa nit d'eleccions, pacte que els va deixar a un regidor de la "governabilitat". Des d'aleshores, han flirtejat amb un PP trencat i ara amb Compromís.

GEMMA TUBERT | FIGUERES

La capital altempordanesa és a ulls del món la ciutat surrealista per excel·lència. Bressol del geni Salvador Dalí, Figueres no només sorprèn per tenir la principal creació del pintor -en forma de museu- sinó també per protagonitzar episodis d'allò més sonats i divergents. A l'ombra del sainet a l'Ajuntament gironí, Figueres va anunciar divendres passat discretament un pacte que feia setmanes que negociava en secret. Després de mesos d'un govern sociovergent en minoria comptant, en algunes ocasions, amb el suport d'un dels dos regidors del PP, feia públic que l'edil de Compromís els asseguraria el vot que els faltava, per assolir l'ansiada governabilitat.

L'extens aixopluc de la política municipal permet als governants de pobles i ciutats al·legar que "la política local va més enllà dels partits" per, tot sovint, signar pactes d'allò més estrambòtics. En definitiva, segellar matrimonis de conveniència segons s'escaigui. Figueres ha estat sempre una ciutat difícil de governar. Tal com explicava aquest diari en un article publicat pocs dies després de les darreres eleccions municipals, els pactes han estat sempre a l'ordre del dia, a excepció de l'exultant majoria absoluta de 12 regidors aconseguida per l'ara conseller, Santi Vila.

La proesa va permetre a l'actual alcaldessa, Marta Felip, governar amb una còmoda armonia durant mig mandat però no mantenir-la a la cita electoral del maig passat. Pel camí va perdre cinc regidors i es van quedar amb només set dels vint-i-un presents al consistori. La primera suma va arribar pràcticament la mateixa nit electoral. Un PSC ofert durant tota la campanya havia recuperat el tercer regidor. La suma no donava els 11 necessaris però els hi acostava i Felip i el portaveu socialista, Pere Casellas, signaven l'acord pocs dies després. Ho feien assegurant que no es repetirien els errors de 2008 quan el tripartit (CiU, PSC i ICV) va acabar amb l'expulsió dels cinc edils socialistes. Aleshores ja es va intentar reeditar l'acord sondejant l'edil de Compromís, Xavier Monfort,

excap de llista d'ICV. Però llavors no va ser possible.

Les necessitats d'estabilitat van començar a collar amb el cartipàs municipals i les dedicacions. El primer matrimoni de conveniència es va signar amb el PP un dia abans del ple. La rapidesa els va jugar una mala passada i en el moment de la votació la formació es va fer enrere i els va obligar a repetir la sessió. Ho tenien fàcil. Negociaven amb un partit popular dividit des de feia temps. El principal escull era la portaveu, Mª Àngels Olmedo, molt bel·ligerant amb l'anterior Govern, per tant calia centrar els esforços en l'altre regidor, Diego Borrego, i en la direcció del partit. L'acord segellat el 7 de juliol, fa just vuit mesos, vetava Olmedo i permetia a Borrego assistir a les juntes de Govern amb assistències incloses. Però el "pacte" ha trontollat des del principi. El Govern ha pogut tirar endavant temes transcendentals però ha vist evidenciada la seva minoria en d'altres com el de la construcció del local social a l'estadi de Vilatenim. Per això, van decidir posar-se de nou mans a l'obra. Ho van fer, tal com el mateix Borrego ha declarat, d'esquena a l'acord que tenien amb ell i fins i tot -diuen les males llengües- insinuant que els populars podrien acabar entrant al govern tot i que Felip ho va negar al ple assegurant que era el PP qui volia i que ells no ho han acceptat. Per això, l'edil assegura sentir-se traït i decepcionat i dóna per trencats tots els compromisos inclòs el del local del Sant Pau, una línia vermella també per a Compromís. "Vaig votar a favor del local del Sant Pau sense demanar res a canvi (...) Vostè, senyor Monfort, també haurà d'aixecar moltes vegades a contracor la mà"" va advertir a l'edil de Compromís al ple.

Felip, Casellas i Monfort van anunciar divendres de la setmana passada el segon matrimoni del mandat sense haver encara tramitat el primer "divorci". L'acord, que no n'inclou l'entrada al Govern, inclou que no votaran a favor de temes on han estat crítics però sí que els permetrà tirar endavant temes cabdals com el pla de govern o el pressupost. La primera escenificació es va fer dijous al ple amb el seu suport als comptes municipals. De moment, sembla que ja se n'ha desmarcat l'entorn del cercle Podem, del qual havien sortit alguns dels membres de la llista de les últimes eleccions. Caldrà veure si el suport es manté "estable" durant els propers quatre anys i si els sociovergents han fet prou bé les sumes per assegurar-se aprovar totsl els temes que consideren prioritaris.

Sigui com sigui, CiU i PSC han passar de flirtejar amb la dreta a fer-ho amb l'esquerra en només vuit mesos. I és que ja se sap que en política la promiscuïtat està d'allò més instaurada.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/03/07/matrimonis-conveniencia-figueres/771223.html?utm_source=rss